

لایحه حمایت خانواده (اعاده شده از شورای نگهبان)

اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۲/۰۵)	نظر شورا (۱۳۹۱/۱۰/۲۰)	اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۱۰/۰۲)	نظر شورا (۱۳۹۱/۰۳/۱۷)	اصلاحیه مجلس (۱۳۹۱/۰۲/۲۵)	نظر شورا (۱۳۹۱/۰۲/۰۴)	متن مصوبه (۱۳۹۱/۰۱/۱۴)
<p>ماده (۳۰) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:</p> <p>ماده ۳۰_ در مواردی که زوجه در دادگاه ثابت کند به امر زوج یا اذن وی از مال خود برای مخارج متعارف زندگی مشترک که بر عهده زوج است هزینه کرده و <u>زوج نتواند قصد تبرع زوجه را اثبات کند</u>، می‌توان معادل آن را از وی دریافت <u>نماید</u>.</p>	<p><u>علی رغم اصلاح به عمل آمده، ایراد سابق این شورا در خصوص ماده ۳۰ مرتفع نگردیده است.</u></p>	<p>ماده (۳۰) به شرح ذیل اصلاح شد:</p> <p><u>ماده ۳۰_ در مواردی که زوجه در دادگاه ثابت کند به امر زوج یا اذن وی از مال خود برای مخارج متعارف زندگی مشترک که بر عهده زوج است هزینه کرده، می‌توان معادل آن را از وی دریافت کند.</u></p>	<p>۱_ در ماده ۳۰، اثبات اینکه قصد تبرع بر عهده زوج باشد در صورتی که هزینه نمودن به اذن یا امر وی نبوده باشد، خلاف موازین شرع است.</p>	<p>سطر اول ماده (۳۰) به شرح ذیل اصلاح شد:</p> <p>ماده ۳۰_ هرگاه زوجه از مال خود برای هزینه‌های متعارف زندگی مشترک که بر عهده زوج است هزینه کرده و در <u>قبال آن ...</u></p>	<p>۴_ اطلاق ماده (۳۰)، خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>ماده ۳۰_ هرگاه زوجه از مال خود برای امور زندگی مشترک هزینه کرده و در <u>قبال آن</u> عوض مالی دریافت نکرده باشد، دادگاه به درخواست وی پس از جلب نظر کارشناس رسمی دادگستری مبالغ هزینه‌شده را تعیین و به تأدیه آن حکم می‌کند، مگر این‌که زوج قصد تبرع زوجه در صرف مبالغ مذکور را ثابت کند. مفاد این ماده در طلاق توافقی مجری نیست.</p>

اداره قوانین

۱۳۹۱/۱۲/۰۶